

РЕШЕНИЕ

№ 26140

гр. София, 01.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 02.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1615** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ). Производството е образувано по постъпила жалба от „ДА МИЛ“ ООД, представлявано от управителя Е. Ц. Т. , ЕИК[ЕИК]. със седалище и адрес [населено място]. п.к. 1712. р-н М.,[жк]. [жилищен адрес]. ет.3.ап.45 чрез пълномощника Д. В. И. против мълчалив отказ на Главния архитект на Столична Община по Заявление с в.№ САГ24-ГР00- 2811/17.12.2024г. за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП.

Жалбоподателят „Дамил“ ООД оспорва мълчаливия отказ като незаконосъобразен. Твърди, че са налице всички предпоставки за разрешаване изработването на ПУП, като се позовава на предходно решение на Административен съд София-град. Счита, че административният орган упражнява правомощията си недобросъвестно с цел да възпрепятства градоустройствената процедура. Искането към съда е мълчаливият отказ да бъде отменен и преписката да се изпрати на административния орган със задължителни указания по прилагането на закона. В съдебното заседание жалбата се поддържа от адвокат Д. Д.. Заявена е претенция за разноски по представен списък.

Ответникът – Главен архитект на Столична община, чрез пълномощника си юрисконсулт Г., оспорва жалбата като неоснователна. Сочи, че административното производство, което е служебно образувано в изпълнение на предходното решение на съда и което е за изработване на цялостен план на местността, още не е приключило, поради което мотивираното заявление на

жалбоподателя само по отношение на неговата градоустройствена процедура не може да бъде разглеждано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Всички относими към предмета на делото факти се установяват от приетите административна преписка и писмени доказателства.

Съгласно представеният по делото НА №108, ТОМIV, дело №497/2005год. по описа на нотариус В. В. с район на действие СРС, с рег №320 в НК, "Дамил" ООД е собственик на ПИ с идентификатор 68134.803.1584, представляващ УПИ III-1584, кв.9, м.Д., р-н И., [населено място].

Със Заповед № РД-50-09-58/21.02.1989 г. на главния архитект на С. (приложена на стр. 51 от делото), е одобрен застроителен и регулационен план на ж.к. НПЗ „Ч. звезда“ (сега „Д.“). Съгласно отрежданията на този застроителен и регулационен план, площта на имота-УПИ III-1584, кв. 9, е била част от парцел I-за ОЖС в кв. 9.

Видно от договор за замяна на недвижими имоти със СО от 10.09.2005год. сметките по регулация между страните са уредени.

След влизането в сила на ЗУЗСО, с Решение №307 от 28.05.2015год. на СОС е одобрен ПУП - план за регулация и режим на застрояване и преструктуриране на м.Д., р-н И., съгласно който по-голямата част от площта на УПИ III -1584 е отредена за озеленяване с режим на Тро, а придадените по регулация площи от общинския имот към УПИ III-1584 попадат в зона за озеленяване, спорт и графопост.

С влязло в сила решение № 8206/20.12.2016год. по адм.дело № 9888/2015год. на АССГ, Решение №307/28.05.2015год. на СОС е отменено в частта, с която е одобрен план за застрояване относно УПИ III-1584 ,кв.9,м.Д. и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне.

От влизане в сила на съдебното решение на 20.12.2016год. до подаване на заявленията за издаване на визи, по делото не са представени доказателства административния орган да се е произнесъл по върната преписка от АССГ и не е изработил ПУП по отношение на УПИ III-1584 .кв.9.м.Д..

Видно от представената преписка от НАГ, че след влязлото в сила решение от страна на „Дамил“ ООД са подадени три искания за издаване на виза за проектиране, които са оставени без уважение. Исканията са оставени без уважения, като ответника се аргументира, че след отмяна на Решение №307/28.05.2015год. на СОС, няма действащ ПУП, поради което виза за проектиране не може да бъде издадена.

Със Заявление с вх.№ СОА21-ТД26-3782/30.03.2021год. от „Дамил“ ООД изрично е поискало да

му бъде предоставена информация за хода на процедурата по отмененото и върнато за ново произнасяне Решение № 8206/20.12.2016год. по адм.дело № 9888/2015год. на АССГ по отношение на собствеността на дружеството ПИ с идентификатор 68134.803.1584 съгласно дадените от съда указания.

В отговор на подаденото заявление главния архитект на Столична община указва на дружеството, че процедурата следва да продължи, чрез изготвянето и внасяне на мотивирано предложение /Писмо с изх.№ САГ21-ДР00-812-(3) 14.05.2021 год., от главния архитект до кмета на р-н И./.

В изпълнение на тези указания, дадени от главния архитект на СО, „Дамил“ ООД подава заявление за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП, придружено с мотивирано предложение за ПУП- изменение на ПРЗ на ПИ с идентификатор 68134.903.1584. По заявлението беше постановен мълчалив отказ. Постановеният отказ е обжалван пред АССГ, пред който е образувано адм. дело №1613/2024год. по описа на АССГ, 50-ти с-в. Заявлението е оставено без разглеждане, тъй като жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена извън 14-дневния срок по чл.214, ал.4 от ЗУТ.

На 17.12.2024год. „Дамил“ ООД подава второ Заявление с вх.№ САГ24- ГР00-2811/17.12.2024г. за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП. Към заявлението дружеството е представило документ за собственост, скица, комбинирана скица и мотивирано предложение за ПУП-план за регулация и застрояване на ПИ с КИ 68134.803.1584 за образуване на нов УГЩ Ш-1584 - „за жилищно строителство“, кв;9, м.“Д.“, район „И.“ при Столична община.

Срокът за произнасяне по подаденото заявление е едномесечен и изтича на 17.01.2025год. По делото липсват доказателства, а и не се твърди компетентният административен орган - главният архитект на Столична община да се е произнесъл в едномесечния срок, определен в чл. 135, ал. 3 ЗУТ, т.е. до 17.01.2025г. Следователно е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК, който съгласно чл. 215, ал. 4 вр. ал. 1 ЗУТ подлежи на оспорване в 14-дневен срок. Срокът започва да тече от 18.01.2025г., датата на която административният орган е бил длъжен да се произнесе и изтича на следващия след 1.02.2025г./ събота почивен ден / - 3.02.2025г., а жалбата против мълчаливия отказ е подадена на 31.01.2025г. тоест в срока по чл. 215, ал. 4 вр. ал. 1 ЗУТ.

Съгласно чл.149, ал.3 от ЗУТ, когато актът, мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие са били оспорени по административен ред, срокът по ал. 1, съответно по ал. 2, започва да тече от съобщението, че по-горестоящият административен орган се е произнесъл с решение, а ако органът не се е произнесъл - от крайната дата, на която е следвало да се произнесе.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е налице мълчалив отказ, тъй като производството по изпълнение на Решение 8206/20.12.2016 г. на АССГ по адм.д. 9888/2015г. засяга целия квартал. Видно от мотивите на съдебното решение, то се отнася само до плана в частта му на имота на жалбоподателя и дадените указания са да се проведе наново производството само по отношение на имота на жалбоподателя. Решението е влязло в сила на 18.01.2017г. и до подаването на заявлението то не е изпълнено. С подаването на заявлението се инициира ново административно производство, по което ответникът дължи произнасяне. Съгласно фикцията на чл.58, ал.1 от АПК, произнасянето в срок се счита за мълчалив отказ.

Жалбоподателят се легитимират като собственик на имота, за който се иска разрешаване на

градоустройствена процедура, поради което за него е налице правен интерес от оспорването на мълчаливия отказ.

По основателността на жалбата

Съдът извършва служебна проверка на всички основания за законосъобразност на акта по чл.146 от АПК, като не е ограничен само от изложените основания в жалбата.

По аргумент от чл.124б, ал.5 във връзка с чл.124а, ал.5, във връзка с ал.2 от ЗУТ мълчалив отказ е недопустим. Цитираните разпоредби въвеждат императивно задължение за органа да се произнася с изричен мотивиран административен акт. Това е самостоятелно основание по чл.146, т.2 от АПК за отмяна на мълчаливия отказ.

Нормата на чл. 58, ал. 1 от АПК е категорична, че непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде акта. Иначе казано, мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК е налице при сезиране на компетентен административен орган с искане за издаване на конкретен административен акт, за който акт за сезирания орган съществува законово правомощие, респективно задължение, да проведе конкретно инициатирано административно производство и да се произнесе с индивидуален административен акт, като вместо да се произнесе със съответния административен акт, овластеният административен орган мълчи. За да е налице мълчалив отказ то трябва да липсва волеизявление на компетентния и сезиран за издаване на процесния административен акт орган с изрично волеизявление. В конкретния случай от събраните доказателства безспорно се установява, че макар да е надлежно сезиран административният орган не се е произнесъл в рамките на законоустановения срок и не е издал искания акт, нито пък е отказал изрично издаването на искания административен акт. Главният архитект дължи произнасяне по искането с което е сезиран с изричен акт. След като не е изпълни своето задължение да се произнесе по подаденото заявление от страна на Главния архитект е формиран мълчалив отказ в нарушение на материалния закон. Този мълчалив отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да бъде върната на Главния архитект на общината за произнасяне с изричен акт по заявлението на жалбоподателя. Мълчаливия отказ е институт – правна фикция, която е въведена от законодателя в полза на заявителите в административното производство, които да се защитят срещу липсата на изричен административен акт от една страна, а от друга, този институт слага край на производството пред съответната администрация и пренася спора в съда или пред по-горестоящия административен орган, с цел разрешаване на въпроса за основателността на предявеното искане. В случаите на мълчалив отказ, формиран по ЗУТ, въпросът за основателността на предявеното искане, не може да бъде разрешен от съда, именно поради естеството на акта. Ето защо преписката следва да бъде върната с указания за задължително мотивирано изрично произнасяне от страна на ответника

В рамките на това производство съдът не следва да обсъжда дали са налице предпоставките за удовлетворяване на направеното в заявлението искане за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП.. Това са въпроси, които следва да са предмет на евентуално следващо производство с предмет законосъобразността на издадения от ответника административен акт. Предмет на настоящето производство е само и единствено законосъобразността на формирания мълчалив отказ по подаденото заявление, съдържащо искане за издаване на конкретен административен акт, поради което съдът се ограничава само до предмета на този правен спор.

Мълчаливият отказ е в нарушение и на принципа за съразмерност на административното производство, който задължава административния орган да упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо – чл.6, ал.1 от АПК. Неизпълнението на влязлото в сила съдебно решение в продължение на много години е доказателство за недоросъвестното и непоследователно отношение на органа към конкретното производство, а това е в противоречие с целта на ЗУТ да постига устойчиво развитие и благоприятна градска среда – чл.1, ал.1 от ЗУТ.

По изложените съображения съдът отменя мълчаливия отказ като незаконосъобразен на основание чл.146, т.2, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Преписката се изпраща на административния орган за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по прилагането на закона.

В изпълнение на правомощието си по чл.174 от АПК съдът определя едномесечен срок, съгласно чл.124а, ал.5 от ЗУТ, за издаване на изричен акт по заявлението и мотивираното предложение на жалбоподателя, считано от влизане на съдебното решение в сила

Разноски:

Предвид изхода на правния спор разноските са в тежест на ответника.

На основание чл.143, ал.1 от АПК административният орган следва да заплати на жалбоподателите от бюджета на СО направените разноски за държавна такса, експертиза и адвокатско възнаграждение в общ размер на 1300 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 76 -и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на Столична община да даде разрешение за изработване на проект за подробен устройствен план (ПУП) по Заявление и мотивирано предложение с вх. №САГ21-ГР00-2355 от 28.10.2021г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Главния архитект на Столична Община по Заявление с вх. № САГ24-ГР00- 2811/17.12.2024г. за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП, подадено от „Дамил“ ООД, в едномесечен срок от влизане на съдебното решение в сила и при спазване на задължителните указания в него.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Дамил“ ООД разноски в размер на 1300 (хиляда и триста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

